

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/596/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211613
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113211613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s. r. o., so sídlom v Prahe, Nagano office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcom v rade: 1/ P. F., bytom J. č. XX, 2/ J. T., K. C. T., 3/ P. T., bytom F. č. XXX/XX, S. F., 4/ H. T., bytom ul. J. XXXX/XX, U. - J., 5/ M. T., bytom ul. J. XXXX/XX, U. - J., 6/ J. T., bytom ul. J. XXXX/XX, U. - J. (právni nástupcovia po nebohom odporcovi G. T.), v konaní o zaplatenie 759,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/237/2013-52 zo dňa 3.9.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd p r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žalobného návrhu, doručené navrhovateľom odvolaciemu súdu dňa 21.12.2015, rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým súd návrh zamietol čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

V zostávajúcej časti výroku o zamietnutí návrhu a o náhrade trov konania rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh v celom rozsahu zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil poukazom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, smernicu 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, smernicu 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, § 52 OZ, zák. č. 191/1950 Sb., zmenkový a šekový zákon, zák. č. 129/2010 Z.z., zák. č. 258/2001 Z.z. a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Podľa bodu 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 pojmy "zjavne neopodstatnené" v kontexte zamietnutia pohľadávky a "nepripustné" v kontexte zamietnutia návrhu by sa mali určiť v súlade s vnútroštátnym právom.

Podľa čl. 19 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. 2 písm. a/ smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice "nekalé podmienky" znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1 a 2 smernice 93/13/EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu.

Podľa čl. 5 smernice 93/13/EHS v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2

Podľa bodu 31 smernice 2008/48/EHS o zmluvách o spotrebiteľskom úvere zmluva o úvere by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie, aby sa mohol spotrebiteľ oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré mu z nej vyplývajú.

Podľa čl. 8 smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu obchodná praktika sa považuje za agresívnu, ak v skutkovej súvislosti, berúc do úvahy všetky jej črty a okolnosti, obťažovaním, nátlakom vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraným vplyvom podstatne zhoršuje alebo je spôsobilá významne zhoršiť slobodu výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej len Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 33 ods. 1 a 2 zák. č. 191/1950 Sb. zmenkový a šekový zákon zmenku možno vystaviť na videnie, na určitý čas po videní, na určitý čas po dáte vystavenia, na určitý deň. Zmenky s iným časom zročnosti alebo s postupnou zročnosťou sú neplatné.

Podľa § 48 z. č. 191/1950 Sb. o majiteľ môže postihom žiadať: 1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané; 2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti; 3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy; 4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa § 75 z. č. 191/1950 Sb. vlastná zmenka obsahuje: 1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná; 2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu; 3. údaj zročnosti; 4. údaj miesta, kde sa má platiť; 5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť; 6. dátum a miesto vystavenia zmenky; 7. podpis vystaviteľa.

Podľa § 76 ods. 2 z. č. 191/1950 Sb. o zmenkách a šekoch o vlastnej zmenke, v ktorej niet údaj zročnosti, platí, že je zročná na videnie.

Podľa § 25 ods. 5 zák. č. 129/2010 Z. z. v platnom znení na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov.

Podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom k 12.08.2009 (dátum vystavenia zmenky) v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Podľa § 10 ods. 1 zákona o sídlach a obvodoch súdov zmenkovým a šekovým súdom sa rozumie súd, ktorý je príslušný na konanie o veciach týkajúcich sa zmeniek, šekov alebo iných cenných

papierov vrátane sporov z vydaných zmenkových (šekových) platobných rozkazov a sporov týkajúcich sa zmenkových protestov.

Podľa § 10 ods. 2 písm. e/ zákona o sídlach a obvodoch súdov na konanie vo veciach týkajúcich sa zmieniek, šekov alebo iných cenných papierov vrátane sporov z vydaných zmenkových (šekových) platobných rozkazov a sporov týkajúcich sa zmenkových protestov je príslušný Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline.

Podľa čl. 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej iba nariadenie) sa vo veci aplikuje slovenský procesný právny poriadok. V nariadení nie je uvedená forma (rozsudok, uznesenie), ktorou rozhoduje súd, ak zamietá návrh podľa čl.4, bodu 4 a rovnako túto formu nezakotvuje ani vnútroštátna právna úprava. Súd potom aplikujúc analogiu legis vo veci rozhodol rozsudkom podľa § 152 a nasl. O.s.p.

Dôvodom zamietnutia návrhu je jeho nedôvodnosť. Predovšetkým treba zdôrazniť, že predmetom konania nie je plnenie zo zmenky, takže sa súd nezaoberal ani jej platnosťou, alebo neplatnosťou. Ak by išlo o konanie vo veci týkajúce sa zmenky, na konanie by bol príslušný Okresný súd Žilina podľa § 10 ods. 1, ods. 2 písm. e/ zákona o sídlach a obvodoch súdov, ktorý je lex specialis ku všeobecnému procesnému predpisu - Občianskemu súdnemu poriadku. Súd v prejednávanej veci aplikoval spotrebiteľské právo a v súlade s článkom 4. bod 4. nariadenia vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu a predloženie listinných dôkazov. Navrhovateľ aj napriek výzve súdu (tlačivo B) návrh na uplatnenie pohľadávky (tlačivo A) nedoplnil a neopravil nielen v rámci určenej lehoty, ale ani doteraz tak, ako ho na to vyzval súd. O procesnom dôsledku nedoplnenia návrhu bol navrhovateľ poučený. Skutkové tvrdenia poskytnuté navrhovateľom sú nedostatočné, neprimerané, brániace vyhovneniu návrhu. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania, v písomnom podaní zo dňa 27.08.2014 aj na výzvu súdu zdôraznil opakovane, že si neuplatňuje iné majetkové právo, než právo zo zmenky. Aj v konaní vo veci s nízkou hodnotou sporu je súd v súlade s komunitárnym právom, ktoré má prednosť pred vnútroštátnou právnou úpravou, postupovať v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Podľa jeho rozhodnutia zo 16.11.2010 vo veci POHOTOVOSTĚ, s.r.o. C-76/10, ktoré je prameňom práva a vychádza z účelu právnej úpravy smernice č. 93/13, vnútroštátny súd má v každom štádiu konania vrátane výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií obsiahnutých v zmluve o úvere, ak má súd k tomuto účelu k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave. Z výpovede odporcu, navrhovateľom nespochybnenej, aj zo zmenky samotnej (opatrenej číslom úverovej zmluvy tak, ako sú ním opatrené zmenky v obdobných skutkových prípadoch) možno usudzovať, že zmenka priložená navrhovateľom k návrhu na začatie konania, bola vystavená na zabezpečenie spotrebiteľského úveru poskytnutého veriteľom POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Bratislava, pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, ktorej predmetom bolo, čo je súdu známe z úradnej činnosti, aj poskytovanie úverov, dlžníkovi - nepodnikajúcej fyzickej osobe G. T.. Podľa § 25 ods. 4 aktuálneho zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov, čo je v súdnej veci § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 12.08.2009, kedy bola zmenka vystavená. Táto právna úprava zakazuje splnenie dlhu od spotrebiteľa alebo inej osoby zmenkou alebo šekom v súvislosti s poskytovaním úveru. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ bol vzhľadom na nemožnosť oddelenia zmenkového vzťahu od vzťahu spotrebiteľského povinný doplniť skutkové tvrdenia tak, aby súd mohol posúdiť prijateľnosť dohodnutých zmluvných podmienok spotrebiteľskej úverovej zmluvy, vrátane zmenky ako zabezpečovacieho inštitútu. Nesplnením tejto základnej procesnej povinnosti navrhovateľ znemožnil súdu vykonať ex offo kontrolu zmluvných podmienok z hľadiska ich prijateľnosti a zabezpečiť tak súdnou kontrolou rovnosť práv a povinností účastníkov spotrebiteľského právneho vzťahu. Ďalšie vyzývanie navrhovateľa a vynucovanie splnenia uvedenej procesnej povinnosti by predstavovalo porušenie kontradiktórnosti konania a komunitárneho práva. Súd nemá za úlohu dedukovať jednotlivé nároky navrhovateľa ani pátrať, z čoho pozostávajú (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. z. 9Co/513/2013 z 28.11.2013).

Rozhodnutie o náhrade trov konania je založené na § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. V konaní úspešný odporca nenavrhoval prisúdenie náhrady trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu

prvého stupňa zmeniť tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že sa nestotožňuje s postupom súdu, pretože nie je možné, aby súd vyzýval navrhovateľa na doplnenie či opravu návrhu, ktorá nie je pre prejednanú vec relevantná a splnením výzvy podmieňoval ďalší postup v konaní. Uvádza, že nemal vedomosť o iných vzťahov medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystaviteľom zmenky. On je vlastníkom cenného papiera, ktorý nadobudol na základe indosamentu. Žiadne iné informácie či dokumenty k zmenke nemá a v zmysle platného právneho poriadku ani nepotrebuje mať, aby mohol uplatňovať práva s týmto cenným papierom spojené. Zdôrazňoval, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Tvrdil, že prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Prvostupňový súd sa uspokojil s konštatovaním, že je oprávnený v každom štádiu konania, v každom druhu konania skúmať z úradnej povinnosti, či sa nejedná v danej veci o spotrebiteľský vzťah. Zásadne nesúhlasil s tým, že súd je v tomto konaní z úradnej povinnosti oprávnený skúmať, či ide o spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom na to, že súd neuvádza žiadne konkrétne argumenty, je potrebné považovať rozhodnutie súdu za arbitrárne a nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Ďalej poukázal na § 17 ZŠZ a skutočnosť, že námietka musí byť vznesená zo strany odporcu a predovšetkým odporca nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba prevzal súd. Podľa odvolateľa v danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa. Vo vzťahu k navrhovateľovi ako indosatárovi je preto jediný legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. Odporca mohol na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej nariadením. Prvostupňový súd navyše pri vydaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností, keď za nesporné považoval to, že odporca so spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. uzatvoril zmluvu o úvere, ďalej, že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou, že odporca uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Odporca ani navrhovateľ sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Navrhovateľ vo svojom odvolaní ďalej vytkol prvostupňovému súdu, že zmaril konania ako také a to porušením nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 a to čl. 4 a čl. 5, keď vôbec neumožnil viesť kontradiktórne spor, čoho dôsledkom došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prístup k súdu.

K odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa podali písomné vyjadrenie odporcovia v 1/, 4/, 5/, 6/ rade ako právni nástupcovia po nebohom odporcovi G. T.. Odporcovia v 4/, 5/, 6/ rade uviedli, že v dedičskej veci po poručiťovi G. T., vedenom na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši pod sp.zn. 6D/242/2015, Dnot 87/2015 bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 5.5.2015 o vydaní majetku nepatrnej hodnoty poručiťovi osobe, ktorá sa postarala o jeho pohreb a to dcére P. F. a konanie bolo zastavené. V dôsledku tejto skutočnosti sa dedičom poručiťovi a jeho právnym nástupcom nestala žiadna z osôb, ktorá by prichádzala do úvahy ako potenciálny dedič v prípade vykonaného dedičského konania. Z uvedeného vyplýva, že sa nestali dedičmi poručiťovi, resp. jeho právnymi nástupcami. Odporkyňa v 1/ rade uviedla vo svojom vyjadrení, že nevedela o aktivitách nebohého poručiťovi, nakoľko býval sám. V zmysle rozhodnutia súdu nemal žiadnym majetok a nezanechal nič.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ zobral späť svoj návrh v časti o zaplatenie zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne s tým, že zotrúva na zmenkovom úroku vo výške 0,06 % denne.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ust. § 208 O.s.p. pripustil čiastočné späťvzatie návrhu, zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku, ktorým súd návrh zamietol čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne a konanie v tejto časti zastavil. Postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok v napadnutej časti výroku, ktorým súd návrh zamietol, potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

Odporcovia v 1/ - 6/ rade vo svojom vyjadrení namietali skutočnosť svojho právneho nástupníctva po nebohom poručiteľovi s poukazom na rozhodnutie okresného súdu, ktorý konanie po nebohom poručiteľovi zastavil z dôvodu nemajetnosti, resp. z dôvodu majetku nepatrnej hodnoty poručiteľa. Napriek tejto skutočnosti odvolací súd s právnym nástupcami po nebohom poručiteľovi konal, pretože nemajetnosť poručiteľa nespôsobuje nemožnosť právneho nástupníctva po nebohom.

Odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie návrhu doručené navrhovateľom odvolaciemu súdu dňa 21.12.2015, rozsudok okresného súdu v časti výroku, súd návrh zamietol čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zrušil a konanie v tejto časti zastavil, majúc za to, že sú splnené zákonné podmienky na takýto postup. Navrhovateľ bol oprávnený do rozhodnutia odvolacieho súdu vziať návrh v časti, v ktorej rozsudok nenadobudol právoplatnosť späť.

Rozsudok okresného súdu bol po čiastočnom zastavení konania napadnutý aj do zvyšnej časti výroku. Rozsudok v uvedenej napadnutej časti považuje odvolací súd za správny, odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu, na ktoré poukazuje v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci konania, ako aj vo svojich vyjadreniach k odvolaniam konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za nevyhnutné uviesť, že z vlastnej činnosti, ako aj z rozhodovacej činnosti iných súdov má vedomosť, že pôvodný veriteľ spoločnosť Pohotovosť s.r.o. v početných prípadoch urobila predmetom súdnych konaní plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. Spoločnosť Pohotovosť s.r.o. pôvodne uplatnila práva z úverovej zmluvy na rozhodcovskom súde, ktorý jej návrhu v celom rozsahu vyhovel. Exekúcia však bola zastavená, nakoľko exekučný titul priznal právom nedovolené plnenie. Obsah spisového materiálu nepochybne preukazuje, že po nepovolenej exekúcii spoločnosť Pohotovosť s.r.o. indosovala zmenku na navrhovateľa CS Consulting s.r.o. Z toho je nepochybné, že pôvodný veriteľ uplatnil v minulosti na súde plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok a že po zastavení exekúcie uplatňuje v podstate rovnaké plnenie, ale ich uplatňuje navrhovateľ CD Consulting ako indosotár zo zmenky a to podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odvolateľa, že v jeho prípade sa absolútne nemá prihliadať na vzťahy z úveru, pretože on nemá vedomosť o potenciálne existujúcich vzťahoch odporcu a predchádzajúceho majiteľa zmenky. Odvolateľ zdôrazňuje, že on nadobudol zmenku indosamentom, ktorý je dostatočne určitý a platný a oprávňuje ho na vymáhanie práv zo zmenky vo vzťahu k zmenkovému dlžníkovi. Základom každého indosamentu je však určitá dohoda medzi indosamentom a indosotárom o tom, že indosant prevedie zmenku na indosotára. Dobromyseľnosť nadobúdateľa treba posúdiť s prihliadnutím na všetky okolnosti, či v čase nadobúdania zmenky vedel o tom, že medzi indosamentom a dlžníkom existuje určitá dohoda, resp. že zmenka kryje určitý kauzálny vzťah. Ak vedel, treba posúdiť otázku, či sa mohol spoliehať na to, že takýto vzťah je platný a že dlžník z tohto vzťahu nemohol uplatňovať žiadne námietky. Odvolací súd je toho právneho názoru, že dobromyseľnosť indosotára CD Consulting je vylúčená z dôvodu, že

každá zmenka v hornom rohu obsahuje číslo, že je číslom príslušnej úverovej zmluvy. Pri nadobúdaní takéhoto veľkého masového množstva zmeniek, ktoré sú označené rôznymi číslami v hornom rohu a ku ktorého indosant musel poskytnúť určité údaje o platení, možno vychádza z toho, že indosatár vedel, že určité kauzálne vzťahy existujú, ale spoliehal sa na to, že nebudú mať na jeho zmenkové práva vplyv. Tvrdenú dobromyseľnosť sponchybňuje aj kolízia medzi Pohotovosťou s.r.o. a CD Consultingom, keď oboch zastupuje tá istá advokátska kancelária.

Odvolací súd nepopiera charakter zmenky ako abstraktného cenného papiera. Spravidla možno konštatovať, že prieskum nároku zo zmenky je podmienený aktivitou odporcu v konaní. Absolútna neplatnosť právneho úkonu alebo jeho časť je však skutočnosť, na ktorú súd musí prihliadať ex lege.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015, ktoré bolo publikované v zierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR 8/2015 pod č. 93.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil žiadne pochybenie s poukazom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovia ako úspešní účastníci v odvolacom konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.